

L'alcalde de Sueca està disposat a portar les regnes del CDS al País Valencià

El camí de Vera

Malgrat el fracàs electoral del CDS en els passats comicis generals, el centrista Vicent Vera, alcalde de Sueca i cap de llista al congrés per València, està disposat a fer-se càrrec del timó d'un vaixell enfonsat. Vera assegura que el partit encara té espai, i que si no ressuscita deixarà l'alcaldia.

Vicent Vera, alcalde de Sueca i cap de llista per València en les passades eleccions generals, ha manifestat la seua intenció de fer-se càrrec de la presidència del Centre Democràtic i Social (CDS) al País Valencià si el líder estatal dels centristes, Rafael Calvo Ortega, li ho demana.

Des que va entrar en política, el seu camí sempre ha anat lligat amb l'espai del centre. Primer, com a membre de la Unió Democràtica del País Valencià, després com a militant de la Unió de Centre Democràtic (UCD) i finalment com a candidat a l'alcaldia de Sueca pel CDS. Aquest partit va ser constituït a l'agost de 1982 per Rodríguez Sahagún, Abril Martorell, José Ramón Caso, l'ex-president del govern espanyol Adolfo Suárez i l'actual cap del partit, Rafael Calvo Ortega.

Si durant la legislatura 1987-1991 el CDS va ser clau en la política estatal pel seu paper de frontissa, des de llavors la trajectòria del partit ha caigut en picat cap al fracàs. Als resultats negatius obtinguts en els passats comicis als parlaments del Principat (1992), País Valencià i les Illes (1991), on no va traure cap escó, cal afegir ara una nova derrota: les passades eleccions generals del 6 de juny, on els centristes van quedar fora del Parlament espanyol.

Malgrat això, l'esperit centrista de Vera l'ha cegat tant que encara està disposat a fer-se amb les regnes d'un partit que a hores d'ara es troba en coma profund. El darrer naufragi electoral del CDS va provocar la celebració a Madrid d'un con-

grés extraordinari per a decidir la continuïtat o la dissolució del partit. La proposta de refundació presentada per Calvo Ortega va tenir el suport de l'amplic majoria dels compromissaris. Així doncs, es va optar per constituir una gestora fins al pròxim congrés federal del

tasca sembla més que un somni. No obstant, Vicent Vera creu que "en aquest país encara hi ha gent animada en el projecte de centre, propi d'una formació modesta que no vol beneficis personals".

POCS I MAL AVINGUTS

Vicent Vera va encapçalat la llista al Congrés per València en les passades eleccions per imposició de Calvo Ortega, president del CDS.

RAFA GIL

Però malgrat que al CDS són pocs i mal avinguts, les lluites personals encara reviscolen. Així l'oferta de Vera per fer-se amb la direcció del partit ha estat rebutjada per l'ex-secretari provincial, Manuel Pellicer, partidari de la dissolució del CDS. Segons ell, "el partit ha tocat sostre i no té eixida". Pellicer recrimina a Calvo Ortega i a Vera que utilitzen el partit com excusa per a continuar "aferrats al seu càrrec, perquè si el partit es dissolguera, difícilment podrien justificar ser, respectivament, eurodiputat i alcalde, sota unes sigles desaparegudes". A més

Pellicer explica que perquè Vera siga president regional "primer ha de ser elegit en un congrés i per a això necessita del suport de la majoria dels compromissaris, cosa que no està clara".

Aquestes afirmacions són rebutjades per l'alcalde de Sueca. Vicent Vera afirma que el grup de Pellicer "són dos soldats i un *cabo*" i assegura que el "nou valencianisme seu és una justificació per a ingressar en Unió Valenciana". Vera explica que podria haver escoltat les ofertes que ha rebut d'altres partits, però diu: "no vull canviar".

Ricardo Baquero, president de la gestora del País Valencià, discrepa de Pellicer

partit que se celebrarà al desembre. A més els compromissaris van decidir canviar les sigles del partit. Tot apunta que del CDS es passarà al PLP (Partit Liberal Progressista). "Una operació similar a la que va fer el Partit Popular en el seu Congrés de Sevilla", assenyalen fonts internes del partit.

Davant això, el comitè provincial del CDS al País Valencià, partidari de la dissolució, va presentar la seua dimissió en bloc. Ara la comissió gestora valenciana presidida per Ricardo Baquero vol ressuscitar el partit. Però, amb la representació institucional que té el CDS al País Valencià, tan sols nou alcaldies, aquesta

Vicent Vera amb el president de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol, i Joan Guitart, Bartomeu Vidal i Andreu López al costat de la tomba de l'assagista sueca Joan Fuster.

RAFA GAL

i assegura que "Vicent és actualment l'home més representatiu del centre valencià. El seu accent marcadament nacionalista i la seua experiència com a alcalde l'acredita com el candidat perfecte a la presidència regional del partit".

EL RECTOR QUE ES VA FER POLÍTIC

Vicent Vera, va néixer a Sueca al si d'una família de llauradors. Des de xiquet treballava a l'horta amb el seu pare. Als deu anys el rector del poble li va ensenyar llatí i el va portar al seminari de Montcada on va estar fins als divuit anys.

D'allí va mamar la seua passió per la música. De fet, avui comparteix l'acaldia de Sueca amb el seu càrrec de funcionari en la Conselleria de Cultura, on s'encarrega de l'organització de certàmens musicals. "La meua afició per la música ve de lluny. Als deu anys ja era soprà de la Schola Cantorum de València", explica Vera.

Inclinat per la defensa de les llibertats, va deixar el seminari. La seua mare era d'esquerra i ell va lluitar contra el franquisme, "però sempre des d'una posició de centre progressista, mai radical", afegeix Vera.

Llicenciat en dret per la Universitat de València, durant els anys setanta va entrar en contacte amb l'Associació Catòlica de Propagandistes i altres moviments estudiantils.

Aquests fòrums van ser els seus primers contactes amb el món polític valencià. Cap a l'any 1976, Vera va ingressar,

de la mà de Joaquim Maldonado, en el partit Unió Democràtica del País Valencià. Aquesta formació de caire demòcrata-cristià i "marcadament nacionalista", segons Vera, va ser el seu debut. La pèrdua de la virginitat política va ser un decepció per ell: "Després d'haver recorregut amb Joaquim Maldonado tots els pobles del país i veure que sols obtinguérem a València l'1,7% dels vots, vaig estar molt deprimat".

UN NACIONALISTA DECEBUT

Aquell mal resultat l'ha convertit en un "nacionalista decebut". Veí de Joan Fuster, sempre ha defensat la catalanitat de la llengua. "En aquest punt he estat en el mateix lloc". Vera, que reivindica la utilització pública del català, afirma que sempre ha defensat les normes ortogràfiques de la Generalitat. Tanmateix, ressalta l'intent lloable de l'ex-conseller de Cultura, Ciprià Ciscar "de normalitzar en aquest aspecte el nostre país". El seu desencant nacionalista fa que per ell la idea dels Països Catalans siga una entelèquia: "Els valencians no tenim consciència del que és el nostre país, per això parlar ací de Països Catalans no té massa sentit".

Però malgrat aquell primer fracàs electoral, Vera va continuar militant en Unió Democràtica fins la desaparició del partit, mentre altres pactaren la seua entrada en la UCD.

Durant aquest temps, es va dedicar a donar classes particulars. "Per aquella època era el mestre dels nebots d'Emili

Attard i altra gent rica que estiejaven a les Palmeretes i al Mareny de Barraquetes", dues pedanies del terme municipal de Sueca.

Attard, membre destacat d'Unió de Centre Democràtic, partit fundat per Adolfo Suárez, va ser qui va obrir a Vera la porta de l'extinta UCD. Durant la seua etapa en el partit centrista, Vera va ser un polític "de segona fila". La seua tasca dins el partit consistia a prestar assessorament, des de la Fundació Adenauer, a tots els alcaldes valencians.

Vicent Vera explica que la seua incorporació al partit d'Adolfo Suárez va ser conseqüència de la seua amistat amb el senyor Attard, "i perquè a més per aquella època havia de viure d'alguna cosa. Pels meus serveis d'assessorament, cobrava de la Fundació vora les 40.000 pessetes mensuals", afegeix.

Emili Attard recorda afectuosament el tarannà de Vera: "Era un jove modest, cristià, però sense massa disciplina. La seua autenticitat el va portar a acostar-se sempre als postulats moderats. Mai no va ser partícep dels excessos ni dels plantejaments radicals".

HOME DE CENTRE

Dins la UCD, Vera mai no es va decantar per cap de les faccions o famílies existents al si del partit. La gent que va treballar al seu costat assegura que "sempre va estar al marge de les lluites internes i mai no va ser un home de ningú. Era independent, un home de Vera".

Aquestes afirmacions són compartides

Vicent Vera en dos moments del lliurament dels Premis Octubre de la passada edició.

RAFA GIL

també pels seus companys del CDS. Segons ells, Vera "és un home de centre amb criteri propi". És per això que els "últims de Filipines" del CDS donen suport a la seua candidatura com a futur president regional del partit.

Durant la seua militància en UCD va aconseguir entrar com a tècnic en la Conselleria de Cultura, "a través de l'amistat amb Manuel Broseta", segons afirmen algunes veus. "Primer vaig treballar en la Conselleria de Sanitat i Treball. Quan va eixir una plaça vacant en Cultura vaig presentar-me. Era l'època de Ciscar com a conseller i aleshores només hi havia un director general, Antoni Asunción i un tècnic, que era jo. Després el substituí d'Asunción va ser Carme Alborch", actual ministra de Cultura de l'estat espanyol.

D'ASSESSOR A ALCALDE

Per l'agost de 1982, la UCD es trobava molt feble. El partit estava dividit. D'una banda, els demòcratacristians continuaven en UCD. D'altra, la

facció socialdemòcrata encapçalada per Francisco Fernández Ordóñez es va constituir en partit. Aquesta formació posteriorment va passar a incrementar les files del PSOE i, finalment, l'ex-president del govern Adolfo Suárez, juntament amb els seus homes de confiança, varen constituir el Centre Democràtic i Social. Naixia així el CDS, també aleshores batejat com el *Centre De Suárez*.

Vicent Vera, com a centrista practicant i creient, va decidir deixar les files d'UCD i passar a convertir-se, al País

Valencià, en un dels homes de l'ex-president del Govern espanyol. En aquella ocasió José Luis Boado va ser qui va obrir-li les portes del CDS. Vera explica: "vaig decidir ingressar al CDS perquè sempre m'ha agradat estar amb els mateixos".

Així doncs, d'assessor d'alcaldes va passar a convertir-se en candidat a l'alcaldia de Sueca en les eleccions de 1983. Vera deixava la segona fila per a ocupar els primers llocs de la vida política. En la legislatura següent, eleccions municipals de 1987, tornava a repetir com a candidat pel CDS. Era l'esplendor del partit. Per aquella època, en les eleccions autonòmiques, els centristes aconseguiren deu escons. A l'Ajuntament de Sueca, el CDS obtenia 4 regidors. El PSOE els necessitava per a mantenir l'alcaldia. El pacte entre els dos partits convertia Vera en primer tinent d'alcaldes de Sueca. "El PSOE tenia por que agafara l'àrea de cultura i per això em donaren les regidories de cementeris, fem i agricultura, aquesta amb zero pessetes de pressupost".

Quatre anys després, en els comicis municipals de maig del 1991, les tornes havien canviat. El CDS obtenia set regidors, tres més que abans, i el PSOE baixava a quatre. Vicent Vera guanyava les eleccions municipals i pactant amb els socialistes es convertia en alcalde. Des d'aleshores la seua trajectòria política es cotitza a l'alça. Així, des de l'Ajuntament de Sueca es converteix en membre del Comitè Executiu i president de la Comissió Nacional de Sanitat i Consum de

la Federació Espanyola de Municipis i Províncies (FEMP). Aquesta trajectòria política fa que Calvo Ortega es fixe en ell com a cap de llista del CDS per València en les passades eleccions generals. El seu nomenament va anar en contra del candidat proposat pel comitè provincial, que defensava la candidatura de José Herrera, president provincial del CDS. "Tant hauria fet que haguerat anat ell —explica Vera— perquè el bipartidisme instigat pel PSOE i PP va comptar amb el suport dels mitjans de comunicació".

Malgrat que les eleccions generals varen deixar KO el seu partit, Vicent Vera continua ofuscat per la necessitat de mantenir-lo. L'alcaldes de Sueca pronostica un futur dolç per al seu partit: "Aquesta és una opció liberal i progressista que encara pot influir de manera decisiva en la societat". Segons ell el CDS "és un partit necessari. Representa una alternativa diferent davant el clima de corrupció existent. És una formació integrada per gent culta i preparada que pot donar seny a la vida pública encara que siga de manera testimonial".

Per això Vicent Vera no pensa deixar el vaixell i —"sempre que m'ho demane la direcció del partit"— està disposat a fer-se càrrec de la presidència del CDS al País Valencià. En resposta als qui l'acusen de voler utilitzar unes sigles per justificar la seua continuïtat en l'alcaldia, Vera afirma: "si s'acaba el CDS me n'aniré a casa", alhora que apunta "que en les pròximes eleccions és més que probable que deixe l'alcaldia perquè són molts anys treballant a l'Ajuntament. Quatre com a regidor i quatre més com a primer tinent d'alcaldes". No obstant, en política, com ell mateix afirma, "no se sap mai el que pot passar".

Vicent Lafora

Emili Attard va obrir les portes d'UCD a Vera.

RAFA GIL